ТОЛЕРАНТНІСТЬ ЯК БАЗОВА ЄВРОПЕЙСЬКА ЦІННІСТЬ

Усикова В.В., студентка
Далудіна А.М., студентка
Пірєєва Г.І., науковий керівник, кандидат філософських наук, доцент кафедри культури

Харківський національний технічний університет сільського господарства імені Петра Василенка

Ми живемо у складний і неспокійний час, а причини занепадунашоїморалі, ми пояснюємо, виправдовуємоекономічною та екологічною кризами, недолікамиринковихстосунківтаполітичноюнестабільністю. Ми дужедовго жили в тоталітарномусуспільстві, і тому нам дуженажко, але і дуженажливо стати толерантними.

Щобзрозумітицеявище, то треба спершупоглянути, дещо з їїісторії.

Вчені не дійшлиєдиної думки щодовиникнення в світовійкультурітермінутолерантності.

Дехтопов`язуєйого появу з підписанням Нантського едикту, коли протестанти і католики знайшли компроміс між своїми конфесіями. Цій події передувала одна з найкривавіших ночей у світовій історії – Варфоломієва.

Вона виникла у західній цивілізації саме на релігійному рівні, а релігійна толерантність поклала початок усім іншим свободам, що мають місце у демократичному суспільстві.

Перед усім толерантність означає доброзичливе ставлення до чогось. Основою толерантності є відкритість дум-

ки та спілкування, особиста свобода індивіда та поцінування прав та свобод людини.

Толерантність означає активну позицію людини, а не пасивну – терпиме ставлення до навколишніх подій, тобто толерантна людина не повинна бути терпима до всього, наприклад до порушення прав людини чи маніпуляцій та спекуляцій. Те що порушує загальнолюдську мораль не повинно сприйматися толерантно.

Отже толерантність є доволі тонкою категорією, якої безумовно потрібно дотримуватися, оскільки вона визначає моральний, суспільний і демократичний розвиток суспільства.

Важливою главою в історії толерантності також вважають кромвельський період англійської історії (XVII ст.). На той час серед різних пуританських сект, що входили до армії Кромвеля, були дві – індепенденти та левелери, що відстоювали інтереси свобод та терпіння.

Джон Солтмарш, один із захисників толерантності в епоху Кромвеля, говорив: «Твої погляди будуть настільки ж темними для мене, як і мої погляди для тебе, доки Господь не відкриє нам очі.»

Толерантність «віл лат. Tolerantia - терпіння» - це терпимість, до іншого роду поглядів, вдач і звичок.

Тобто це коли нам щось не подобається, але ми його до певного часу терпимо. Наприклад: батьки миряться з певною поведінкою своїх дітей; монарх терпить інакомислення; суспільство терпимо ставиться до певних норм девіантної поведінки. І з нового часу толерантність стає ідеалом і цінністю західної культури.

Ми люди майбутнього – у нас свій стиль, манери спілкування, нове мислення, ми несемо в житті свої норми. Було б добре, щоб однією з цих норм була толерантність.

Ми всі різні. Але ми всі рівні. Як говориться в чудовій рекламі «Ініціативи розмаїття» - «У нас більше спільного, ніж ви думаєте». Тож кожна людина має право жити в мирі та зберігати свою індивідуальність. А це означає, що бути

толерантним не означає залишатися пасивним перед обличчям расизму, ксенофобії, гендерної або расової дискримінації, сексизму, насильства, тощо, або ж мовчати, коли люди стикаються із жорстоким ставленням.

Погодьтесь, толерантність – це привілей сильних і розумних, які не сумніваються у своїх здібностях просуватися на шлях до істини через діалог і різноманітність думок та позицій, які не бояться загубити власну індивідуальність, і які вміють поважати інших.

Мир неможливий без терпимості, а розвиток та демократія неможливі без миру.

Людиною толерантною не народжуються, це не передається спадково. Толерантність треба виховувати, прищеплювати, культивувати в повсякденному житті. Для утвердження толерантності слід багато читати, думати, аналізувати. «Чтотакоехорошо? Чтотакоеплохо?» знаємо від Маяковського ще з дитячої бібліотеки. Утверджувати загальнолюдські цінності допомагають безцінні фонди бібліотеки класиків. Хоча часто користуємось інтернетом, бібліотека все ж залишається одним з головних форпостів формування таких базових європейських цінностей – толерантність.

Список використаної літератури:

1. Бакальчук В.О. Толерантність як ціннісна складова української культурної ідентичності [Текст]. - // Стратегічні пріоритети. – 2007
2. Титаренко М.Т. Життєвий світ особистості: у межах і за межами будденості.- К.:Либідь, 2003.